

noget derved, saa er der den ganske simple Maade at gøre det paa, at man siger til Statsbanerne, at af de Penge, som de for Tiden skyldte Statskassen, beholde de 7 Millioner som Driftsfond, saa er den Sag klar. Men det, som har Hovedinteressen, og alene har Interesse i den ærede Ministers Udtalelser, er det, som han vægrede sig ved at udtale. Jeg skal altsaa i Henhold til den ærede Ministers Slutningsbemærkninger indskrænke mig til ganske simpelt at slaa dette fast, at Finansministeren henvender sig til Folketinget med Anmodning om at yde ham et Laan paa 25 Millioner Kr., som skal ligge til hans Disposition i Statskassen, og at han samtidig hermed vægrer sig ved saa vel for sit eget som for Regeringens Vedkommende at afgive nogen Forsikring om, at han ikke vil gaa til Udstedelsen af provisoriske Finanslove. Jeg ønsker ene og alene at slaa dette fast, det er tilstrækkeligt.

Finansministeren (Scharling): Jeg ser ingen Grund for Regeringen til at afgive Erklæringer om, hvad den vil gøre under Forudsætninger, som slet ikke foreligger og som til den Tid maa give Anledning til dens særlige Overvejelser. Det staar altid i dette Tings Magt at skabe en Konflikt. Regeringen har ikke nogen Hensigt i saa Henseende, og den er gaaet ud fra, at Tinget heller ikke havde det, men det kan ikke benægtes, at det har Magten til at gøre det, og dersom dette sker, maa det blive Genstand for Overvejelse, paa hvilken Maade man hensigtsmæssigst og rigtigst og i Overensstemmelse med Forfatningen kan fortsætte Statshusholdningens Førelse paa en forsvarlig Maade, hvilket nu ingenlunde behøver at være ved en provisorisk Finanslov.

Jeg skal endnu kun til, hvad den ærede Taler udtalte, bemærke, at ganske vist kan man simpelthen ordne Forholdet med Statsbanernes Driftsfond paa den Maade, at man lader dem beholde, hvad de hidtil ikke have indbetalt i Statskassen af, hvad de skulle indbetale. Jeg maa dog for det første bemærke, at naar den ærede Taler ikke syntes, at det frembød Interesse, om disse Indtægtsrestancer indgik eller ikke, mener jeg, at alt, hvad der bidrager til at gøre Finansforvaltningen saa klar og overskuelig som mulig og navnlig til, at den føres i saa nær Overensstemmelse med Finansloven som muligt, er noget, som dette Ting er interesseret i lige saa fuldt

som Regeringen. Og hvad angaar den Maade at ordne Forholdet paa, at man uden videre dekretterer, at Statsbanerne ikke mere skyldte Indtægtsrestancerne, og at de paa den Maade gik ud af Kassebeholdningen, vil jeg dertil kun sige, at jeg tror, at det maa være ærede Medlemmer klart, at dette ikke lader sig gøre under de nuværende finansielle Forhold. Der fandtes den 31te Marts i Fjor en virkelig Kassebeholdning af omtrent 11,800,000 Kr., og det vil være klart, at man ikke kan tage de 7 Mill. Indtægtsrestancer fra Statsbanerne af disse knap 12 Milloner og saa tro, at der dog er tilstrækkelig Kassebeholdning til Stede for Staten til, at den kan fyldestgøre alle de Kray, som daglig stilles til Kassebeholdningen, og som til sine Tider i Terminerne og til de Tider, hvor der betales Renter og Afdrag af Statsgælden, ere betydelig større end ellers. Jeg tror derfor, at Forholdet til Statsbanerne kun kan ordnes paa en til begge Sider rigtig og betryggende Maade, naar man gaar den Vej, som her er foreslaaet. Om det just skal være det her foreslaaede Beløb har jeg alt sagt, at derom er jeg villig til at forhandle med Finansudvalget.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Forslag henvist til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning.

vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke andet paa Dagsordenen.

Næste Møde holdes i Morgen Middag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) *Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg for Statsrevisorernes Betænkning.*

2) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 33 af 16de Marts 1900 om Tillæg til Lov Nr. 88 af 8de Maj 1894 om private Jernbaneanlæg.